KATOLIŠKI GLAS

LETO XLIII. - Štev. 31 (2157) - Četrtek, 8. avgusta 1991 - Posamezna številka 1000 lir

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE — RIVA PIAZZUTTA,18 - 34170 GORIZIA - GORICA
Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499

PODUREDNIŠTVO: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Vnebovzeta izziv in upanje

Marija v nebesa vzeta je za sedanji svet izziv in upanje

Francesco Nagni: Vnebovzetje

NAJPREJ IZZIV

Razviti svet je potopljen v iskanju dobička, v gonu za denarjem. Ljudje gledajo danes televizijo in so od nje prevzeti. Toda kaj jim nudi? Filme, kjer gre za rope, za poneverbe, za finančne posle. Dolar in dolar.

V Italiji je vedno bolj gospodar mafija. Tudi ta išče le poceni denar. Isto velja za prodajalce mamil. Tudi oni iščejo le zaslužek.

V Evropi imamo Evropsko gospodarsko skupnost. Ideja je zelo lepa: pomagati vsem državam in narodom do boljšega gospodarstva in s tem do lepšega življenja. Toda pri tem vidimo, kako se zanemarjajo druge vrednote, zlasti kulturne in duhovne, verske, kot bi človek živel samo od ekonomije.

Ves ta gon po denarju je pa v službi uživanja življenja. Tudi tu bi znova opozoril na filme po Tv in na reklamo. Koliko konsumizma in ponudb »za lepše življenje.« Nič čudnega, če so se Albanci dali premotiti in so pribežali v Italijo prepričani, da pridejo v deželo užitka in sreče.

VNEBOVZETA NAŠE UPANJE

Tu pa lahko usmerimo svoj pogled na Vnebovzeto. Ali je bila v življenju srečna? Prav gotovo se je čutila srečno, ko je zapela: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu mojem Zveličarju.« Saj resnična sreča ni v uživanju in v posesti, prava sreča je v duši, je znotraj človeka, v njegovi vesti. Če bi tako ne bilo, bi Bog bil krivičen, saj bi bila sreča samo za bogate in mlade, da jo le človek zna poiskati in obdržati, kot priča ravno Vnebovzeta in svetniki za njo. Končna sreča je namreč v upanju, saj vse zemsko mine, vse bomo zapustili, upanje ostane, upanje na tisto srečo, o kateri priča sv. Pavel: »Oko ni videlo, v človeško srce ni prišlo, kar je Bog prihranil njim, ki ga ljubijo.«

Tudi ruska mladina pride v Čenstohovo

Na praznik Marije Vnebovzete bo srečanje mladih v Marijinem svetišču v Čenstohovi; povabil jih je sv. oče, ki bo na praznik tudi sam med njimi. Obeta se, da bo to edinstveno srečanje mladih. Prišli bodo iz vseh delov Evrope, tudi iz Sovjetske zveze pričakujejo do 60 tisoč. Računajo, da bo tja prišlo nad en milijon mladih romarjev; iz Italije jih pojde 30 tisoč. Za tako veliko množico ne bo ne prenočišč ne dovolj hrane. Zato mora vsaka skupina poskrbeti zase, prav po skavtsko, za hrano in prenočevanje v šotorih.

Za nove razmere v Rusiji bo značilna prisotnost tako velikega števila mladih, ki bodo popotovali v Čenstohovo.

Titove slike izginjajo

Primorska je bila doslej najbolj navezana na Titove slike. Te pa polagoma izginjajo iz vseh javnih prostorov. Tako so jih odstranili na županstvu v Kopru, v Novi Gorici in tudi v Tolminu. To se je zgodilo predvsem zaradi napada JA na Slovenijo zadnje dni junija. Priti je moralo do napada armije, da so se tudi primorski komunisti spametovali.

Teroristi in svoboda

Od časa do časa slišimo, da so po tem ali onem zakonu izpustili na svobodo kakega terorista, ki je bil obsojen zaradi hudega zločina. Zlasti je to vidno, ko gre za pripadnike Rdečih brigad, ki so se »proslavile« v sedemdesetih letih ali kasneje. Posebno, ko je šlo za razne »skesance« (pentiti), ki so nato sklenili sodelovati s sodno oblastjo oz. z državo.

Zadnje čase pa še zlasti vzbuja veliko polemik pismo, ki ga je voditelj rdečih brigadistov Renato Curcio naslovil na pravosodnega ministra Martellija. V tem pismu zgodovinski voditelj italijanskih teroristov, ki je bil obsojen na 16 let ječe, razmišlja o izbiri politike trde roke, sprejema nase osebno odgovornost za zločine, nato pa tudi predlaga razne oblike za izhod iz te situacije in tragičnih preteklih izkušenj. Ne prosi sicer odpuščanja, predlaga pa širši poseg države v korist obsojencem zaradi terorizma, češ da je sedaj že napočil čas za kak izhod (kako obliko pomilostitve ali izpustitve).

Predlogi Renata Curcia so seveda naleteli na številne in nasprotujoče si odmeve. Zlasti so se oglasili predstavniki političnih sil in vladne večine. V glavnem ne sprejemajo namigov za kako obliko pomilostitve ali zmnjšanja kazni za vse, ki so se umazali s terorističnimi akcijami. To še posebej predstavniki liberalcev, socialnih demokratov, demokristjanov in drugih. Sam predsednik vlade Andreotti je dejal, da ni nikake nujnosti sedaj o tem razpravljati oz. odločati. Nekateri so tudi o izjavah predsednika republike o tem vprašanju videli namig in pripravljenost sprejeti kako pobudo v tem smislu. Odločno nasprotni pa so predvsem svojci žrtev terorizma, saj v morebitnih zadevnih sklepih vidijo le popuščanje države in sramotno vdajo pravice.

MISOVCI V BEOGRADU

Prejšnji teden se je mudila v Beogradu na uradnem obisku pri srbski vladi oz. skupščini delegacija novofašistične stranke MSI, ki jo je vodil novi tajnik Fini. Imela je razgovore z glavnimi predstavniki republike Srbije. Na zaključni tiskovni konferenci je Fini dejal, da srbsko vodstvo podpira njih zahtevo po vrnitvi nekdanjih italijanskih ozemelj od Dalmacije do Istre Italiji. Sprejem misovske delegacije v Beogradu je gotovo izzvenel kot prava groteskna podoba sedanje velikosrbske politike. Zadnja komunistična oblast v Evropi se danes poslužuje celo fašistične podpore, le da lahko uganja protihrvatsko politiko! Sicer pa: Extrema se tangunt-skrajnosti se dotikajo...

PROČ S KOMUNISTI V RUSIJI

V ruski republiki, ki je zdaleč največja v ZSSR in ima nad 150 milijonov prebivalcev, je stopil v veljavo odlok predsednika Borisa Jelcina, ki prepoveduje partijsko prisotnost v javni upravi, industriji, vojski, KGB itd. To pomeni, da se morajo uničiti vse nekdaj močne komunistične celice v prej omenjenih ustanovah. Opazovalci menijo, da bo tako izgubilo službo nad štirideset tisoč komunistov, ki so na lahek način (političnih nadzornikov) delali v podjetjih in v javnih ustanovah. Prav zato so konservativni komunisti zelo kritizirali Jelcinov sklep, vendar je ta vseeno prodrl in stopil v veljavo.

BUSH SE PRIPRAVLJA NA 1992

Predsednik ZDA George Bush je zadnjo soboto v svoji letni rezidenci Camp David zbral svoje najbolj zveste politične sodelavce v pripravi na prihodnje predsedniške volitve, ki bodo novembra leta 1992. S tem je dal javnosti vedeti, da misli ponovno postaviti svojo kandidaturo za Belo hišo. Bush je to tudi jasno povedal in pripomnil, da bi mu to lahko preprečilo le zdravstveno stanje. Sedaj pa se počuti kar dobro, je še pripomnil predsednik.

V ZDA se nekateri kritično oglašajo v zvezi z Bushevo politiko. Pripominjajo, da Bush preveč privilegira zunanjo politiko, da pa nima dovolj posluha za ekonomska in socialna vprašanja znotraj ZDA. To še posebej očita predsedniku demokratska opozicija, ki tudi noče ostati brez besede v pripravah na volitve za Belo hišo.

KANDIDATURE ZA TAJNIKA OZN

Kmalu bo postala aktualna tudi borba za nasledstvo v stekleni palači OZN v New Yorku. Gre za vrhunsko mesto glavnega tajnika svetovne organizacije. Dosedanji tajnik OZN Perez de Cueillar je že izjavil, da ne misli ponovno kandidirati. Uradnih kandidatur še ni, vendar že krožijo prestižna imena svetovne diplomacije. Med temi bivša predsednica britanske vlade Thatcherjeva, bivši sovjetski zunanji minister Ševardnadze in razne osebnosti od skandinavskih do dežel tretjega sveta.

Zaradi aktualnosti objavljamo članek, ki je bil objavljen v 26. številki Slovenca (26. julija 1991).

Umiranje na obroke

Če bi hrvaško politiko lahko vodili iz Beograda, bi jo nemara peljali skoraj do pike tako, kot jo izvaja dr. Tudžman. Že v predvolilni kampanji je dr. Tudžman vznemiril hrvaške Srbe s pretirano poudarjeno nacionalistično retoriko. V državi, ki ima tako močno manjšino, kakršna je srbska na Hrvaškem in za povrh obremenjeno z genocidno medvojno izušnjo, to zagotovo ni bilo modro početje. Veliki brat v soseščini je seveda znal še dodatno podžgati vznemirjenost hrvaških Srbov in ga obrniti sebi v prid.

Po volitvah je dr. Tudžman nadaljeval politiko, ki je pri hrvaških Srbih utrjevala občutek, da Hrvaška ni več njihova država. Hrvaška oblast se je v odnosu do srbske manjšine obnašala tako, kot da ta manjšina nima in ne sme imeti kakih posebnih interesov. Najmanj, kar bi Hrvaška lahko naredila, bi bilo to, da bi jim obljubila »vse« - tudi pogajanja o avtonomiji. S postavljanjem ultimativnih pogojev se je zgodilo neizbežno: srbski upor.

Predsednik Tudžman je imel po vstaji dve možnosti: ali energično nastopiti zoper upornike s pooblastili pravne države — ali priznati dejansko stanje in se začeti pogajati z uporniki in jih vsaj poskusiti ponovno pripeljati v okvire hrvaške države. Naredil ni niti prvega niti drugega. Sledile pa so Plitvice, Pakrac, Borovo selo...

Hrvaška ima danes takorekoč zvezane roke. Če tvega množičen napad na uporne srbske enklave, tvega tudi množičen odgovor JLA in odkrit spopad s Srbijo. Zato ni čudno, da se je Hrvaška odločila igrati na drugačne karte. Tudžman se je skušal dogovoriti z Miloševićem, toda sila nespretno. Njun dogovor naj bi šel na račun BiH - in Hrvaška si je pridobila dodatnega nasprotnika. V okvir hrvaških političnih manevrov navsezadnje spada ta tudi od Markovića zaukazana vojna v Sloveniji ter izvolitev Stipeta Mesića za predsednika predsedstva SFRJ. Oboje se je obrnilo v hrvaško škodo. Stipe Mesić daje legalno kritje za početje armade na Hrvaškem, odnosi s Slovenijo pa so se med vojno znatno ohladili.

Hrvaška je v resnico težkem položaju, ki mu ni videti jasne rešitve. Ta položaj pa ni brez nevarnosti niti za Slovenijo, saj bi politično-vojaški poraz Hrvaške pomenil tudi oslabitev slovenskih pozicij. **Janez Vuk**

Srečanje v Beogradu

V Beogradu je prišlo do razgovora med patriahom Pavletom, poglavarjem srbske pravoslavne Cerkve, in beograjskim nadškofom Perkom. Razpravljala sta o trenutnem položaju v Jugoslaviji in o možnostih Cerkva pri iskanju mirne rešitve sporov.

XXVI. Študijski dnevi »Draga 91»
DSI - Trst - 30., 31. avgusta, 1. septembra 1991

Park Finžgarjevega doma, Opčine, Narodna ulica 89

Petek, 30. avgusta 1991
Ob 17.00: predstavitev predavateljev na letošnji Dragi
Ob 17.30: Justin Stanovnik: LECTIO DIFFICILIOR

Sobota, 31. avgusta 1991
OB 16.00: Vlado Gotovac
HRVATSKA MED MEDITERANOM IN SREDNJO EVROPO

Nedelja, 1. septembra 1991
Ob 10.30: Marko Rupnik: VIZIJA IZ KAOSA
Ob 16.00: Okrogla miza na temo:
SLOVENIJA - REALNOST IN VIZIJA

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri v parku na prostem.

V PROTITOKU

Še nekaj o priimkih

Mislim, da je slovenska abeceda, ki so jo predniki v črkarski pravdi izbrali in uveljavili, del narodne kulture in je pravilno pisanje za vsakega Slovenca obvezno. Pred nedavnim napadom na Slovenijo so bili mnogi slovenski fantje pripravljeni dati življenje za obrambo domovine, naše slovenstvo tu v zamejstvu pa je tako udobno, da si ne damo popraviti niti poitalijančenega priimka. Zadnje čase so z novimi zakonskimi določili ta postopek še olajšali, a vse skupaj nič ne pomaga. S trudom izbojevane bitke ne bodo prinesle nobenih koristi, če bosta v ljudeh splahnela ponos in narodna zavest. V vrstah italijanskih strank se verjetno škodoželjno nasmihajo, saj bodo imeli lepe izgovore, ko bodo v bodoče ovirali priznanje novih pravic manjšini.

Sicer pa ljudem prihajajo slabi zgledi za malomarno uporabo materinega jezika in pisave tudi z visokega. Celovški zvon, eno odličnih slovenskih revij, so mi redno pošiljali, ne da bi uporabljali strešic, ne v naslovu, ne v pismih, ki so namenjena naročnikom. Zaradi tega sem se odločno pritožil in ker ni nič zaleglo, sem naročilo odpovedal. Lepo izkušnjo sem imel tudi s Primorskim dnevnikom, kjer so mi ob priliki srečnega dogodka v družini zapisali, da se je rodil Matevž Cotar (»C« brez strešice). Prišlo je torej do nesmisla, da mi na uradih italijanske občine pišejo vsa družinska imena pravilno, z vsemi strešicami, v slovenskem dnevniku pa so zapisali napačno (PD 17.9.1989).

Vrsta Slovencev, ki še naprej z mirno vestjo nosi izmaličeno družinsko ime, je kar dolga, če sodim po seznamih učencev slovenskih šol, ki jih redno objavljajo časniki. V strnjeni čredi pa gredo tudi mnogi profesorji, umetniki, politiki itn. Posebno grenkobo sem okusil, ko sem v našem dnevniku bral pogovore z letošnjimi maturanti — odličnjaki na slovenskih šolah. To so bistre glave, od katerih si narod marsikaj pričakuje. Upam, da bodo v primernem trenutku tudi poskrbeli, da se njihov priimek vrne v tisto obliko, ki so jo njihovi predniki s ponosom obdržali skozi stoletja in jo izgubili le zaradi nasilja. S takim »odgovorom« bi naši maturanti dobili šestdesetico tudi v spoštovanju svojega slovenskega rodu in materinega jezika.

D. Čotar

Jubilej sv. Maksimilijana Kolbeja

Letos, 14. avgusta, poteče 50 let od mučeniške smrti sv. Maksimilijana Kolbeja, ki je bil prvi ujetnik nacističnih taborišč, ki ga je Cerkev postavila na oltar.

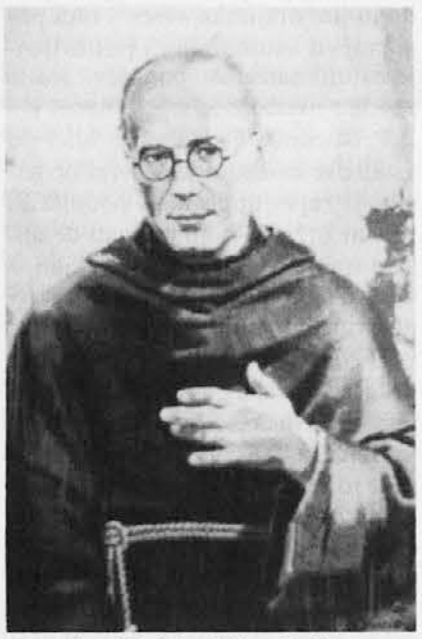

Sv. Maksimilijan Kolbe

P. Kolbe je bil duhovnik, zaprt v Auschwitzu. Zgodilo se je, da je neki ujetnik zbežal. Za kazen so esesovci določili deset ujetnikov za smrt od lakote in žeje v »celici smrti«. Med temi je bil tudi neki družinski oče. Ko je slišal svoje ime, je vzdihnil: »Uboga moja družina!« Tedaj se je p. Kolbe ponudil, da gre v »celico smrti« namesto tega moža; zamenjavo so sprejeli.

V celici je p. Kolbe dajal neverjetnega poguma ostalim obsojencem, z njimi pel in molil. Celica je postala kapelica. Dne 14. avgusta je umrl, njegovo truplo so sežgali in pepel razstrosili.

Janez Pavel II. je ta bunker obiskal in dejal: »Na tem kraju, kjer so poteptali človeško dostojanstvo, je ta katoliški duhovnik in sin sv. Frančiška, doprinesel duhovno zmago podobno Kristusovi, zmago vere in ljubezni.«

Dne 17. oktobra je bil proglašen za blaženega, Janez Pavel II. ga je proglasil za svetnika.

Solidarnost Slovencev v zap. Evropi s slovensko državo

Čim smo slišali, da Zapad in Amerika odrekata priznanje slovenski državi, smo se Slovenci po Evropi (Pariz, Oberhausen, Stuttgart in Maasmechelen) odločili za skupen nastop. V imenu SSKIE, v imenu Slov. kat. misije in v imenu »Slomška« v Belgiji smo ob napadu zvezne armade na Slovenijo razposlali protestna pisma odgovornim ministrom v Belgiji, Holandiji, ZD in predstavnikom ES. Kopije teh protestov smo poslali časopisom in političnim strankam.

S pomočjo flamske stranke, VU, je delegacija Slovencev iz Belgije bila sprejeta na zunanjem ministrstvu v Bruslju, kjer je ministra Eyskensa zastopal vodja njegovega kabineta Struyen. Tam smo izročili peticijo s podpisi rojakov iz Belgije, Holandije in tudi Nemčije. V našem imenu je govoril Polde Cverle. Našo stvar so zagovarjali flamski senatorji in stranke VU in en flamski komisar pri ES.

Struyen je na naše intervencije odgovoril precej naklonjeno. Povedal je, da so ES in vlade v naši zadevi brez resnega pomisleka vodile konservativno politiko in podprle Beograd. V nasprotju med integriteto državnega ozemlja in pravico narodov do samoodločbe so prezrli drugo in se odločili za prvo. Vendar je v teku streznjenje precej zaradi brutalnih nastopov federalne vojske.

Še isto nedeljo se je slovenska delegacija iz Limburga in Bruslja udeležila manifestacije pred ES v Bruslju, ki so jo organizirali Hrvatje. V našem imenu je ob tej priložnosti v flamščini spregovoril Jože Globelnik.

V naslednjih dneh nas je obiskala flamska televizija, ki jo je »Slomškov« zbor pričakal v naši dvorani v Eisdenu. Zapel je »Slovenija v svetu«, spregovoril je predsednik »Slomška« Stani Revinšek. Nekaj dni pozneje smo ta nastop gledali na televiziji.

Obiskal nas je tudi tednik »Soir illustré«, slikal našo službo božjo in imel razgovor z našimi zastopniki. Poudarjali smo solidarnost s slovensko državo in zahtevali, naj Zapad prizna našo samostojnost.

Redne stike imamo z dnevniki »Standaard«, »Het Volk«, »Belang van Limburg« ter »La Libre Belgique«.

Mirno smemo reči, da nismo zgubili nobene priložnosti za informacijo Zapada.

Čestitamo slovenski vladi in rojakom v Sloveniji ter izražamo svojo solidarnost.

P.C.

DUHOVNA MISEL ZA 19. NAVADNO NEDELJO

»Jaz sem kruh življenja.« (Jn 6, 48)

Jezus je sebe imenoval »živi kruh, ki je prišel iz nebes« (prim. Jn 6, 51). Te besede spominjajo na preroka Elija, ki je živel v 9. stol. pred Kristusom. Prerok je bil na begu pred preganjanjem kraljice Jezabele, ki je hotela med Izraelci uvesti poganski kult boga Baala. Elijev beg se spremeni v romanje k duhovnim virom izvoljenega izraelskega ljudstva, to je v puščavo in na »božjo goro« Horeb. Prerok je utrujen in lačen, vendar mu Bog po angelu pošlje hrane in pijače, da si nabere novih moči in nadaljuje pot.

Kruh in voda sta Eliju potešila telesno lakoto in žejo. Nekaj popolnoma drugega pa je Jezusov »živi kruh, ki je prišel iz nebes«. Tisti namreč, ki uživa ta kruh, »bo živel vekomaj« (Jn 6, 51). Pri apostolu Janezu izraz »večno življenje« ne pomeni samo nadnaravno življenje po telesni smrti, ampak hoče s tem poudariti predvsem brezmejno bogastvo, ki ga ima v sebi »božje življenje«. Po kruhu, ki nam ga ponuja Jezus, vstopa vernik v samo življenje Boga, je soudeležen tega bogastva, ker je božji otrok. Bog se verniku razodeva, ga prevzame in spreminja. Vernik začuti osrečujočo delovanje božje milosti in ljubezni. Tako vernik že na zemlji doživlja nekaj tiste sreče, ki jo bo v vsej polnosti užival po svoji telesni smrti, ko bo »vekomaj v Gospodu«.

Gospod, daj nam resnično vero in pravo voljo, da bi bili vedno pripravljeni prejemati »kruh življenja« v svetem obhajilu in bi tako postali vredni učenci Jezusa Kristusa, božjega Sina in našega odrešenika.

MILAN NEMAC

RAZNE NOVICE

Duhovna pomoč Rusom

V Rusiji ni samo lakota po kruhu, temveč tudi lakota po božji besedi. Za lajšanje materialnega pomanjkanja skrbijo vlade, za duhovno lakoto skrbijo razne katoliške ustanove. Med temi je tudi Foyer Chretien s sedežem v Bruslju. V tem centru delujeta tudi dva slovenska duhovnika, Karel Kozina ter Ilc Anton, oba Ribničana. Ta center pošilja v Rusijo predvsem verske knjige. Tako poroča g. K. Kozina: »V maju smo uradno uvozili v Moskvo 220 q naših verskih knjig v ruščini. Državna knjižnica »Tuje literature« je organizirala razstavo in prodajo naših knjig. G. Ilc in njegovi spremljevalci so bili v Moskvi prijazno sprejeti; na odprtju razstave je lepo govoril podminister za kulturo...«

Romanje treh dežel

Letošnje romanje treh dežel (Celovec, Videm, Ljubljana) bo v soboto, 17. avgusta, v Šent Pavel v Labodski dolini. Ob 10.30 bo somaševana maša, pri kateri bodo peli združeni zbori.

Šent Pavel so izbrali, ker obhaja tamkajšnja benediktinska opatija 900-letnico ustanovitve.

Vrnil se je Sv. Anton

Koprska občinska skupščina je sklenila, da se naselju Pridvor vrne staro ime Sv. Anton. Tako so zahtevali ljudje in ljudska volja je zmagala. Kot na mnogih drugih krajih je povojna oblast izbrisala naziv Sv. Anton in kraj prekrstila v Pridvor. Slične krivice bi morali popraviti še kje po Sloveniji in vrniti stara imena.

30. dušnopastirski tečaj

zamejskih in izseljenskih duhovnikov bo letos izjemno v Stični na Dolenjskem od 19. avgusta do 21. avgusta opoldne.

Na sporedu so predavanja Toneta Drobniča in Matjaža Puca.

Namen tečaja je vsakoletno srečanje zamejstva in izseljeništva in pogovor o sedanjih dogodkih v Cerkvi in svetu.

Pridite v obilnem številu na lepo Dolenjsko v stoletni samostan stiških menihov, ki prav 20. avgusta praznujejo god svojega ustanovitelja sv. Bernarda.

Prijavite se po telefonu na naslov: Janez Rihar, št. 003861454246.

Mariborski škof Kramberger poziva k strpnosti

Slovenci morajo biti stanovitni in se obnašati pošteno do sodržavljanov iz drugih delov Jugoslavije. To željo je izrazil mariborski škof Franc Kramberger, potem ko je jugoslovansko vodstvo sklenilo, da vojska zapusti Slovenijo. Prihodnja pot Slovenije ne bo lahka, toda narod jo bo prehodil s potrpežljivostjo.

»V prvi vrsti morata naša ljubezen in skrb biti naklonjeni Srbom, ki živijo pri nas. Evangelij nam naroča, naj storimo vse, kar je v naših močeh, da se znebimo sovraštva do drugih. Prizadevati si moramo z vsemi močmi za pravičnost, mir in dobre medsebojne odnose,« je dejal škof Kramberger, ki upa, da se napadi na Slovenijo ne bodo več ponovili. Slovenija ima vso pravico do samostojnosti, ker ni nobenega oropala.

Izreden romar v Medjugorju

Dne 26. julija je bil v Dubrovniku sestanek petih držav ali Pentagonale. Pred začetkom je italijanski ministrski predsednik Giulio Andreotti poromal v Medjugorje in se sam dal fotografirati s frančiškani. Ker zaradi razmer na Hrvaškem ni več romarjev v Medjugorju, je bil Andreottijev obisk toliko pomenljivejši.

Velehrad središče evropskega krščanstva?

Velehrad, kjer je deloval sv. Metod, naj bi po želji katoličanov ČSFR postal središče evropskega krščanstva. Škofovska konferenca in parlament sta predlagala Svetu evropskih škofovskih konferenc, naj določi Velehrad za novi sedež. Spodbudo je dal papež Janez Pavel II., ki je ob začetku svojega papeževanja proglasil Cirila in Metoda za sozavetnika Evrope.

Latinske počitnice v Tinjah

Tudi letos so bile v Tinjah od 19. do 26. julija »latinske počitnice«. Udeleženci se v tem tednu sporazumevajo samo v latinskem jeziku. Ljubiteljev latinščine je bilo 27. Prišli so iz Slovenije, Avstrije, Italije in Francije. Ves Dom v Tinjah je bil opremljen z latinskimi kažipoti in napisi na vratih. Tečaj je vodil profesor Ralph Prazsmüller iz Salzburga, ki živi in poučuje v Ljubljani.

BRALCI PIŠEJO

O naših sv. Kasijanih

V času, ko se vsi italijanski novinarji trudijo, da bi ugotovili, kdo so pravzaprav tiste velike in majhne ribe v italijanskem političnem kozmosu, o katerih je predsednik Republike Cossiga že večkrat govoril, se tudi nam, revnim zamejskim Slovencem, ponuja podobna uganka.

Namreč na koncu članka »Sv. Nikolaj in sv. Kasijan«, ki je izšel izpod peresa K. Humarja v Katoliškem glasu, 18. julija, me je hudomušno presenetila opomba. Rekel sem si, da g. Humar ima točno v mislih gotove ljudi ali pa skupine, ki ju primerja tistemu svetniku (sv. Kasijanu) ki ga pravoslavna Cerkev praznuje vsaka štiri leta, dne 29. februarja.

Začel sem misliti o naših ribah, se pravi o naših sv. Kasijanih, ki naj bi se bali umazati svoja lepa oblačila, ko bi pomagali nam, ubogim Slovencem, iz naše zamejske revščine. Najprej sem pomislil, da bi to utegnili biti profesorji, ki poučujejo na naših šolah. Ti res se ne bojijo umazati svoje halje z našo revščino, še več, bojijo si umazati celo svoje roke, ker skrbijo, morda ne vsi, predvsem na svoje žepe.

Izraz »duhovnost«, ki ga g. Humar uporablja, mi je pomagal, da sem dokončno spregledal. Kje imajo vendar naši profesorji duhovnost, pa čeprav bi jim oni drugi izraz »samovšečnost« ustrezal. Pomislil sem nato na naše duhovnike in spet se je v meni nekaj spodtaknilo. Tu namreč ne najdem bogve kakšne duhovnosti, resda tudi ne samovšečnosti, to zadnje vsaj ne pri starejših duhovnikih. Tudi na naše politike sem se dvignil, a sem z njimi hitro opravil, ker tile nimajo časa za duhovnost, pa čeprav je politika, tako pravijo, neke vrste umetnost vseh možnih situacij.

Kaj pa naši kulturniki? Ti se na žalost ukvarjajo samo z organizacijsko platjo ljudske prosvete in pridno gojijo vsak svoj vrtiček.

Ostanejo še športniki, katerim je duhovnost res nehvaležna oznaka.

Na koncu sem pomislil še na naše skavte in pa na skupino Izvir, ampak, kot vem, člani teh skupin sodelujejo v raznih slovenskih župnijah, v tistih, kjer pač ti fantje in dekleta živijo.

Tu sem moral, ob evidentni nemoči, prenehati s svojim razmišljanjem in ugibanjem. Zato bi prosil g. Humarja naj nas, navadne in revne Slovence, ne stavi več pred tako dilemo. Ob podobnih dilemah so si najbolj drzni italijanski novinarji zaman lomili rogove.

Naj drugič g. Humar upošteva našo omejenost in naj bo, pri opombah, bolj jasen.

Cato.

Odgovor: Uganka je zastavljena in vsakdo naj se vpraša, v katero skupino spada.

K.H.

Ekumensko romanje po Slomškovih poteh

ACM iz Trsta in Gorice pripravlja 28. in 29.9. t.l. skupno ekumensko romanje z udeležbo pri Slomškovi proslavi v Mariboru.

Predviden spred: Celje, Ponikve, Slom, Ptuj in Ptujska gora. Prijave pri Katoliškem glasu v Gorici ali pri dr. Markuži tel. 299958; za Trst pa pri trgovini Fortunato - ali pri Evelini Pahor tel. 410880, po možnosti v večernih urah.

Pravo veselje ni tamkaj doma, ako ga mir in pravičnost ne da. (A.M. Slomšek)

Slovenščina v Ronkah in Tržiču

V občinah Ronke in Tržič so že odobrili statut. Slovence v teh krajih posebej zanima, kako je predvidena raba slovenskega jezika in kako je obravnavana prisotnost slovenske narodnostne skupnosti.

Največ uspeha so dosegli Slovenci v Ronkah. V tej občini je bilo tudi vloženo največ truda s strani več komponent: svetovalka Božičeva v občinskem svetu, JKVS (Polivalente), društvo Jadro in društvo A. Gregorčič. S skupnim naporom na različnih pristojnih mestih so Slovenci dosegli, da je z 8. členom statuta jamčena enakost pravic v odnosu do občanov italijanskega in slovenskega jezika, ki živijo na območju ronške občine, z amandmajem k 52. členu pa je dejansko uvedena dvojezičnost poslovanja ronške občinske uprave in slovenski jezik priznan.

Nekoliko drugače je šlo v Tržiču. Kljub dobrim obljubam in napovedim ter vestnemu informiranju prof. K. Mučiča in dr. R. Frandoliča, je občina le delno sprejela slovenske predloge.

V 6. členu prvega naslova, namenjenega kulturi, športu in prostemu času zasledimo: »Občina pospešuje razvoj kulturnega bogastva tudi glede jezika, navad, krajevne tradicije s tem da ovrednoti krajevne kulturne skupnosti s posebnim ozirom na slovensko manjšino, ki je posebej prisotna v sosednjih občinah.«

Tržiški upravitelji so si pilatovsko umili roke pred neposrednim priznanjem Slovencev v Tržiču. Vendar je bil uspeh le velik, če pomislimo na ovrednotenje jezikovnega in kulturnega bogastva Slovencev, ki so tako prisotni, čeprav marginalno, tudi v tej občini. Drugače bi ne imelo smisla imenovati slovenske manjšine specifično v členu občinskega statuta!

DRAGA MLADIH

Kdo: mladi iz Slovenije, Koroške, Trsta, Gorice, zdomstva.

Kdaj: od 28. avgusta zvečer do 30. avgusta opoldne.

Kje: park Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu.

Kaj: predavanja, razgovori, kulturni program, družabnost, zabava.

Tema: SLOVENSKI DIOGEN PO EVROPSKEM BABILONU (še posebno aktualna po tem, kar se je zgodilo).

Prijave: Slovenska prosveta (ul. Donizetti, 3, Trst, tel.: 040/370846). Skupina Izvir - center Stella Matutina (Gorica). MOŠ, (Jurčičev trg, 2, Ljubljana, Slovenija, tel.: 211136). Katoliška mladina-Krščanska kulturna zveza, (Viktringer Ring, 26, A-9020, Celovec-Klagenfurt, Avstrija).

Dom duhovnih vaj »Le Beatitudini« nad Trstom vabi žene in dekleta na tridnevni duhovni oddih in sicer 2., 3. in 4. septembra. Vpisuje gdčna. Dora Kosovel (tel. štev. 763406).

7. številka Mladike

Izšla je 7. številka revije Mladika. Kot je bilo pričakovati, posveča ta številka veliko pozornost nedavnim dramatičnim vojnim dogodkom v Sloveniji. Že uvodnik z naslovom Odločen slovenski odgovor obravnava to temo, na koncu pa se kritično ustavi pri analizi reakcij zamejstva na slovensko osamosvojitev. Med drugim pravi pisec članka sledeče: »Nekatere javne razprave so dokazale, da je treba posvetiti temu vprašanju še precej naše pozornosti, da razčistimo nekatera pojmovanja in stališča. En argument se ponuja kar sam po sebi, kot je dokazal razvoj jugoslovanske krize v poslednjih julijskih dneh s krvavimi dogodki na Hrvaškem. Iz tako zapletene države in od takih ljudi, ki so tako v oblasti svojih čustev, agresivnih nagonov in sovraštva do drugih, se splača čimprej zbežati, čeprav bi s tem izgubili celo premoženje. Sicer pa je to premoženje tako in tako vsako leto romalo v obliki nepovračljivega davka v zvezne blagajne, iz katere je tudi vojska jemala sredstva za svoj obstoj in za kovanje načrtov proti Sloveniji. Tako se bomo vsaj izognili paradoksu, da Slovenija finansira svojega lastnega uničevalca.«

Uvodniku sledita fotokronika slovenske samostojnosti in intervju Osem Slovencev za danes: tokrat si je Zora Tavčar izbrala imenitnega zdomskega Slovenca, torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča. Prijetna je novela Dolores Terseglav Raztrgani spomini, za katero je avtorica dobila nagrado na natečaju Mladike 1990.

Nadaljujejo se spomini Vinka Lenarčiča na Jožeta Plečnika. Tudi tokrat odkrijemo skozi Lenarčičevo pripovedovanje vedno nove plati Plečnikove osebnosti.

Vojko Arko se spominja pred kratkim umrle planinke in slikarke Bare Remec, Martin Jevnikar pa ocenjuje novo delo Borisa Pahorja Žlahtne transverzale, to je dnevniške zapiske 1979-1985. Bogati sta tudi rubriki Na robu in Antena. Nadaljuje se priloga Pavleta Merkuja o svetnikih v slovenskem imenoslovju.

Zanimiva je mladinska priloga Rast, ki vsebuje med drugim anketo, ki je potekala med mladimi udeleženci solidarnostnega koncerta za Slovenijo 11. julija v Nabrežini. Velja omeniti misel, ki jo je anketiranka izrekla glede nekaterih tukajšnjih »borcev za pravice Slovencev«. Takole pravi: »Kako je sicer mogoče, da človek, ki je s svojimi načelnimi akcijami uveljavljal slovenščino in za katerega smo marsikdaj zbirali podpise ter ga podpirali, pride na mesto, kjer smo zbirali podpise za priznanje Slovenije, a ostentativno ne podpiše?«. Priloga je obogatena z nadvse uspelimi karikaturami protagonistov slovenskega osamosvajanja, ki jih je narisal Matej Susič.

Intervju s škofom Bellomijem

V nedeljo, 4. avgusta, je Primorski dnevnik objavil nadvse zanimiv intervju s tržaškim škofom msgr. Lorenzom Bellomijem. Velik del intervjuja je posvečen socialnim in gospodarskim vprašanjem v luči enciklike Centesimus annus. Med drugim pravi g. škof, da od sistema »ni mogoče zahtevati, da bi ne bil produktiven; v najvišji možni obliki pa je od njega treba zahtevati, da se raje zavzema za kvaliteto kot pa za kvantiteto.« Posameznik pa si mora prevzeti odgovornost, »da se zoperstavi temu suženjstvu (individualizmu, op. p.) in da ga prelomi. Potrebno je vnesti in razvijati mentaliteto o koristnem izkoriščanju dobrin, spoštovanju dobrin, ki nam jih nudi narava in da se zadovoljimo s tem, kar nam je potrebno in da zavrnemo tisto, ki nam je odvečno.«

Govor je tudi o vprašanju pravic Slovencev v Italiji. Glede tega se po mnenju g. škofa nekaj premika v pozitivnem smislu, čeprav obstajajo še »strahovi iz zaprtosti«: slednji »tvegajo, da nas bodo izolirali v absurdno situacijo ''zadnjega v vrsti'', če že ne, tudi to se lahko zgodi, da nas bodo izključili iz procesa, ki je v teku o evropski integraciji in svetovne odprtosti.«

Kar se tiče jugoslovanske krize je g. škof mnenja, da »gre rešitev teh problemov preko priznanja avtonomij na najvišji možni ravni.« Seveda je izrazil željo po takojšnjem prenehanju nasilja, po dialogu, pogajanjih in medsebojnem priznanju različnih etnij in njihovih pravic ter po dosegu mirnega in konstruktivnega sožitja.

Nabrežinska župnija bo praznovala svojega zavetnika svetega Roka v nedeljo, 18. avgusta s slovesno mašo in evharistično procesijo ob 9.45. Govoril bo č.g. Jožko Kragelj, pisatelj znane knjige »Moje celice«. V večernih urah bo po večernicah ob 20.30 v župnijski dvorani primerna prireditev v korist slovenske karitas (Glumač-čarodej, darovi-dobitki).

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

TRST

Praznik Marijinega vnebovzetja na Repentabru

Tudi letos bo na Repentabru slovesno praznovanje Marijinega Vnebovzetja. Tokrat bo Repentabor obiskovalce pričakal prenovljen in obogaten. Na zunaj bo prenovljen z novim ometom in pleskanjem, obogaten pa bo tudi z obnovljenimi orglami.

15. avgusta bo jutranjsko slovesno bogoslužje ob 10. uri vodil tržaški škof Lorenzo Bellomi, popoldansko slovesnost pa bo vodil škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl. Ob tej priliki se ga bodo spomnili tudi kot zlatomašnika.

Praznovanje se bo nadaljevalo še na praznik sv. Roka, zavetnika repentaborske župnije: sv. maši bosta zjutraj ob 10. in zvečer ob 19. uri.

15. in 16. avgusta bodo potekali Velikošmarenski glasbeni večeri: na praznik Marijinega vnebovzetja bodo ob 20.30 dela starih in novejših avtorjev izvajali svetovno znani izvajalci Maks Strmičnik-orgle, Stanko Arnold-trobenta in Olga Graceljsopran. Na večer sv. Roka pa bo na orglah izvajala skladbe Waltherja, Zupana, Mayerja, Bacha, Liszta in Mozarta profesorica orgel v Ljubljani in Celovcu Angela Tomanič.

15. avgusta bo prilika za sveto spoved ves dan.

Kot ponavadi bodo tudi letos odprti kioski s pijačo in hrano.

Fotografski natečaj

Uredniški odbor MLADIKE razpisuje natečaj za fotografije (po možnosti črnobele) za naslovno stran revije. Namen natečaja je odkrivati nove talente. Tematika ni obvezna, vendar naj ustreza značaju revije (narava, okolje, letni časi, etnografija, naši spomeniki, naši prazniki).

Nagradni sklad predvideva:

100.000 lir nagrade za prvo mesto.

50.000 lir nagrade za drugo mesto.

in več odkupnih nagrad po 30.000 lir.

Oblika izdelka naj odgovarja prostoru, ki je odmerjen sliki na naslovni strani MLADIKE.

Izdelke (največ tri za vsakega udeleženca) naj prijavljenci pošljejo na naslov: MLADIKA, »Fotografski natečaj 1991«, ul. Donizetti, 3 - 34133 TRST - TRIESTE, do 31. decembra 1991.

Izdelke bo ocenila komisija, ki jo sestavljajo Marjan Jevnikar, Marjan Slokar, Edi Žerjal in Sergij Pahor.

Literarni natečaj »Mladike«

1. Revija Mladika razpisuje XX. nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi.
2. Rokopise je treba poslati v dveh izvodih na naslov MLADIKA, ul. Donizetti 3, 34133 TRST, do 31. decembra 1991.
3. Na razpolago so sledeče nagrade:

za črtico ali novelo:

prva nagrada	200.000 lir
druga nagrada	150.000 lir
tretja nagrada	100.000 lir

za pesem ali ciklus pesmi:

prva nagrada	100.000 lir
druga nagrada	70.000 lir
tretja nagrada	50.000 lir

Mlada brieza v Dragi

Kljub preutrujenosti je Draga pogumno zakorakala še v novo izkustvo. Okrog 30 otrok iz Beneške Slovenije je za 14 dni uživalo ta počitniški dom in njegovo gostoljubje.

Prijetno presenečenje je nudil že vhod s pozdravnim napisom Mlada Brieza. Od naravnega okolja pa do učnega in varstvenega osebja bi si, za psihofizični ustroj in počitniško zbranost otrok, ne mogli želeti boljših rekvizitov. Pa ne samo to. Smotrno razdeljen dnevni program je predvideval vse možnosti za pravo razporedje raznih otroških dejavnosti. Izleti, spoznavanja okolja, kopanje v morju so si sledili alternativno po skupinah. Ko se je ena skupina mudila ob morju, je druga opravljala zahtevnejšo nalogo, naslednji dan pa obratno. Res dobra kvalifikacija in usposobljenost učnega osebja.

Po navodilih vzgojiteljev so otroci dnevna doživetja tudi opisali in načrtno izrisali na papirju. Pri izdelkih ni manjkalo malih duhovitih besednih igric, kar je za dvojezične otroke zelo uspešno. Po večini iz italijanskih ali mešanih družin, so se tam otroci priučili še nekaj slovenščine. Tako so pri maši peli samo slovenske mašne pesmi, ki so jih vzgojiteljice naučile.

Pri izvajanju programa so bile upoštevane smeri in družbene strukture: obisk Primorskega dnevnika, Astronomsko središče pri Bazovici, Glinščica, cerkev na Pečah, Botač in še kaj.

Popoldanski urnik je obsegal konkretno dopolnjevanje, ki naj preko jutranjega doživetja tvori most od mišljenja do sinteze spoznanj na likovni ravni, kot je zgoraj omenjeno. Skoro bi si upali trditi, da smo tam našli pravi znanstveni laboratorij.

Televizije hvala Bogu nimajo, pred nočnim počitkom si raje krajšajo čas ob diapozitivih ali igrah. Pravo odkritje mi je bila otroška literatura v njihovem narečju, bogato ilustrirana z lastnimi izdelki, ki bi bila v ponos tudi našim šolam. Mladi risarji in dopisniki se preizkušajo v izvirnosti svoje preproste duše.

Živobarvne otroške risbe, nalepljene po hodniku in drugod, so konkreten dokaz, da so njih avtorji v zanesljivih vzgojnovarstvenih rokah, kjer vlada prijetno vzdušje reda in discipline. **F.V.**

Slovenska prosveta in Zveza slovenske katoliške prosvete

razpisujeta

XVII. tekmovanje zamejskih amaterskih odrov

MLADI ODER

Tekmovanja se lahko udeležijo amaterski odri, ki delujejo v naši deželi.

Tekmovanje traja do konca leta 1991. Izid bo javno rzglašen ob slovenskem kulturnem prazniku februarja prihodnjega leta.

Skupine, ki se nameravajo udeležiti tekmovanja, morajo javiti svojo udeležbo enemu od obeh prirediteljev.

Za vsa podrobnejša pojasnila in prijave se je treba javiti na naslov SLOVENSKA PROSVETA, Trst, ulica Donizetti 3, tel. 370 - 846 ali pa ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE, Gorica, viale XX Settembre 85.

GORICA

Zadnje slovo od Marjete Kralj - Terčon

Marjeta Kralj-Terčon ob 92. rojstnem dnevu

Velika množica domačinov, prijateljev in znancev je v soboto 3. avgusta popoldne pospremila na slivensko pokopališče domačinko Marjeto Kralj vdovo Terčon. Dočakala je 92 let. Izhajala je iz zavedne krščanske družine Kraljevih v Slivnem.

Že mlada se je preselila k teti »Pri Pirčevih« kot pravijo domačiji in z možem Avgustom ustanovila svojo družino. Mož ji je umrl pred 16 leti. V zakonu sta imela šest hčera in dva sina. Zločinska roka je leta 1944 ubila komaj 19-letno hčer Marto, krivica še ni bila poravnana. Pokojna Marjeta je bila vedno zgledna krščanska mati in zavedna Slovenka. Tudi v slabem vremenu se je redno udeleževala sv. maše v župnijski cerkvi v Šempolaju, čeprav je morala 20 minut peš do cerkve in nazaj. Vedno je podpirala vse, kar je bilo res slovensko brez ideoloških oznak. Umrla je v božjem miru, potem ko je prejela doma vse zakramente, v krogu svojih hčera in sinov z molitvijo Očenaša. K zadnjemu počitku jo je spremljalo šest duhovnikov, somaševanje je vodil domači župnik g. Franc Švara, ki je v mašnem nagovoru poudaril vrline pokojnice, njeno krepko vero in narodno zavednost. Na koru je pel zbor Fantov izpod Grmade. Že prej so na domu in ob odprtem grobu zapeli nekaj žalostink v slovo. Spregovorila sta tudi predsednica SSO Marija Ferletič in g. Marko Udovič v imenu Slovenske Matice iz Trsta. Vsi, ki so pokojnico spremljali na njeni zadnji poti, so pokazali spoštovanje do zavedne matere in žene ter izrazili svoje sočustvovanje s prizadeto družino.

Naj se v domači zemlji odpočije od vseh svojih dobrih del, njena duša pa naj uživa zasluženo plačilo v večnosti!

Pomoč Sloveniji 91

Goriški Slovenci so že v prvih dneh po vojni v Sloveniji osnovali solidarnostni odbor. Med raznimi akcijami, ki jih je ta odbor predlagal, je seveda najvažnejša denarna zbirka. V mesecu dni se je zbrala lepa vsota, zato je odbor sklenil, da nese del tega denarja v Slovenijo; predstavniki odbora Damijan Paulin, Igor Komel in Bernard Špacapan so se zato srečali v Ljubljani z zastopniki dobrodelnih ustanov in jim izročili 40 milijonov lir. Kot je bilo dogovorjeno je šla polovica denarja Rdečemu križu Slovenije, ki ga je zastopal g. Mirko Jelenič, polovica pa slovenski Karitas, ki jo je predstavljal g. Franc Bole. Na srečanju, ki je potekalo na sedežu Rdečega križa, so predstavniki iz Slovenije seznanili goste s težavno situacijo v nekaterih predelih, kjer sta poleg vojne sejala razdejanje še toča in hud vihar. Zastopniki iz Gorice pa so spregovorili o pobudah za solidarnost s Slovenijo, ki so jih izvedli Slovenci v Gorici, tudi s sodelovanjem italijanskih someščanov. Zastopniki iz Gorice so imeli jasen vtis, da imata Rdeči križ in Karitas kot najbolj reprezentativni dobrodelni organizaciji dober pregled nad situacijo v Sloveniji in da bosta znali najbolje razdeliti sredstva.

B.Š.

Gorica proti letu 2000

S tem naslovom je izšla v teh dneh na pobudo goriške občinske uprave video kaseta o Gorici. Uradna predstavitev je bila na Goriškem gradu v četrtek 1. avgusta. Odbornik za kulturo je že dolgo napovedoval izid kasete in obljubljal, da bo to za Gorico dogodek leta; po načrtih naj bi jo prevedli v vse najvažnejše jezike in jo prodajali po vsem svetu. Kot znano bo čez deset let Gorica slavila tisočletnico obstoja (iz leta 1001 je namreč listina oglejskega patriarha, ki prvič omenja mesto). Kdor si je video kaseto ogledal, je sicer res lahko občudoval nekaj lepih posnetkov Gorice; zanimiva je tudi računalniška obdelava slik goriškega gradu v raznih stoletjih. Precej revna pa je 20-minutna kaseta z vsebinskega vidika. Zlasti negativno jo moramo oceniti kot pripadniki slovenske skupnosti. Mislim, da bi se na pragu drugega tisočletja Gorica lahko prikazala v popolnejši luči kot mesto, kjer živijo verjetno od vsega začetka tudi Slovenci. Slovenci so bežno omenjeni kot »popolazioni slave« in nobene omembe ni o naši kulturi, jeziku ipd. Slikarji kot Veno Pilon so prikazani kot Goričani. Slovenski priimki kot Tominz in Marussig so narobe naglašeni. Sploh ni omenjena Nova Gorica ter novosti v sodelovanju ob meji.

Seveda ne predvidevajo prevoda video kasete v slovenščino. **B.Š.**

SSk glasovala za pokrajinski statut

Kot je bilo sklenjeno na zadnji seji goriškega pokrajinskega tajništva SSk je dr. Mirko Špacapan oddal pozitiven glas za odobritev statuta goriške Pokrajine in tako pripomogel, da se je ob drugem glasovanju ustvarila potrebna večina dve tretjini svetovalcev.

V primeru nasprotnega glasovanja bi bila SSk prisiljena odstopiti od odborniškega mesta, kar bi odprlo vrata v večino republikancem, ki so od vedno Slovencem najbolj nasprotujoča stranka, obenem pa bi socialistom nihče ne očital, da so volili proti slovenskim zahtevam in bi slednji mirno ostali na svojih mestih.

V takem vzdušju bi seveda odstop SSk iz večine sploh ne imel odmevnosti, ki bi si jo zaslužil, obenem pa bi se slovenska stranka znašla v opoziciji praktično osamljena, saj so za statut glasovali tudi bivši komunisti (DSL).

SSk je v dolgi razpravi o statutu odigrala vidno vlogo predlagatelja in zagovornika velike večine popravkov v prid slovenski manjšini v upanju, da bodo ostale stranke, ali bolje rečeno posamezniki v strankah zanje glasovali. To se v večini primerov ni zgodilo, vendar smo Slovenci po mnenju SSk vseeno pridobili na ugledu in upoštevanju, saj se je praktično vsa diskusija vrtela okoli naše problematike. S priznanjem obstoja naše manjšine pa smo dobili še tisti uradni pečat, ki ga do danes na Goriškem še ni bilo.

Tečaj za zborovodje in pevce

Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica pripravlja v mesecu septembru tečaj za zborovodje in pevce. Trajal bo predvidoma dva tedna (dva večera tedensko). Obsegal bo metodiko dirigiranja, vokalno tehniko, oblikovanje in interpretacijo skladb. Kdor se tečaja želi udeležiti, naj se prijavi do 24. avgusta na naslov: Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica, Riva Piazzutta 18, 34170 Gorica.

Druge informacije bodo objavljene v naslednjem Katoliškem glasu, prijavljencem pa jih bomo posredovali osebno.

Odbor ZCPZ - Gorica

Romanje v San Giovanni Rotondo

Goriška molitvena skupina P. Pija »Regina Pacis« prireja tudi letos avtobusno romanje v San Giovanni Rotondo. Romanje bo potekalo od 22. do 28. septembra in bo zaobjelo tudi La Verno, Assisi, svetišče Montevergine, Rimini in San Marino.

V sporočilu, ki so nam ga poslali organizatorji, je rečeno, da bo to romanje nudilo priložnost za molitev in prošnjo za mir ter za oddaljitev nevarnosti, ki grozi tudi tu živečim narodom.

Vpisovanje je možno še do 20. avgusta pri agenciji »IOT« v Gorici, kjer bodo interesenti lahko dobili tudi vse informacije.

DAROVI

Za Katoliški glas namesto cvetja na grob Marjete Terčon daruje Kristina Mazora 100.000 lir.

Za pomoč Sloveniji preko Caritasa: A. Copič 500.000 lir.

Za mavhinjsko cerkev: Olga in Pavla Terčon v spomin na pokojno sestrično Marjeto darujeta 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: v spomin na pok. Anico Kralj daruje družina Bratuž 150.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N.N. 100.000 lir; N.N. 20.000 lir; Ivanka Černigoj v spomin Justine Petkovšek 50.000 lir; M.Č. v spomin Justine Birsa Colombin 25.000 lir

Za Slomškov spomenik v Mariboru: Prijatelji s Primorske 600.000 lir.

Namesto cvetja na grob drage mame Marjete Kralj vd. Terčon darujejo sinova in hčere 1.000.000 lir za popravilo slivenske cerkve; 300.000 lir za zbor »Fantje izpod Grmade«; 200.000 lir za Katoliški glas.

Namesto cvetja na grob drage tete Marjete darujeta Irena in Ivo Kralj 400.000 lir za popravilo slivenske cerkve.

V spomin na sestro Marjeto daruje Rahela z družino 350.000 lir za popravilo slivenske cerkve.

Namesto cvetja na grob drage Marjete darujejo: svakinja Marija 200.000 lir za popravilo slivenske cerkve in 30.000 lir za zbor »Fantje izpod Grmade«; nečakinja Dorina in Pavlo 50.000 lir za popravilo slivenske cerkve; v isti namen daruje nečak Zdravko z družino 50.000 lir; v isti namen daruje nečak Vinko z družino 50.000 lir; v isti namen darujeta nečak Zdravko in Bianka z družino 150.000 lir.

Za popravilo slivenske cerkve: Darka Šuligoj in Marija Šemec darujeta namesto cvetja na grob Marjete Kralj vd. Terčon 50.000 lir. V isti namen daruje Dora Kralj 100.000 lir; Stanko in Milka darujeta 30.000 lir v spomin pok. Marjete Kralj vd. Terčon in 20.000 lir v spomin Ide Plesničar; Bernarda Kralj daruje 1.000 USA dolarjev; Berto Gruden daruje v spomin na Marjeto Kralj vd. Terčon 100.000 lir za zbor »Fantje izpod Grmade«.

Za pomoč Sloveniji: Željka Simčič 100.000; Marica Cargo 100.000; Bruna 100.000; Podveršič Ermenegild in F. 250.000; Marija Lavrenčič 100.000; druž. Vetrih-Brešan s spomin družinskemu prijatelju Alojziju Lipanje 50.000; dne 26.7.91 je pevski zbor Rupa-Peč priredil večer »Solidarnost Sloveniji '91« in ob tej priložnosti zbral naslednje prispevke: Lenart in Marjeta Kosič 150.000; zbor Rupa-Peč 300.000; ostali prisotni 894.000, skupno 1.344.000 lir; H.V. 200.000 lir; N.N. 2.000.000; Pjerina in Jože Lozej 60.000 lir.

Za Slovenijo preko Karitasa: Družina Petra Vižintina 200.000 lir; N.N. Sovodnje 100.000 lir; G.P. Sovodnje 20.000 lir; N.N. Sovodnje 30.000 lir; N.K. Gorica 50.000 lir; Družina Černic Gorica 150.000 lir; N.N. Sovodnje 100.000 lir; N.N. Sovodnje 50.000 lir; Butkovič Sovodnje 15.000 lir; N.N. Sovodnje 50.000 lir.

Za sovodenjsko cerkev: Battisti Sovodnje 50.000 lir; N.N. Sovodnje 50.000 lir.

Za društvo krvodajalcev iz Sovodenj: v spomin na pok. Alojza Makuc Danica Lasič 50.000 lir.

V spomin Juste Petkovšek Jurkič daruje ga. Ivanka Černigoj iz Podlonjerja 50.000 lir za Marijin dom pri Sv. Ivanu.

Za Slovenijo: K.R.P. 50.000; N.N. Gorica 300.000 lir;

Za Dom srečanja na Višarjah: N.N. 100.000 lir.

Za Katoliški glas: N.N. 100.000 lir.

Za Katoliški dom: N.N. 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Marjete Kralj vdove Terčon daruje Jolanda Godnič 100.000 lir za popravilo slivenske cerkve.

Namesto cvetja na grob Marjete Kralj vdove Terčon daruje Olga Franza z družino 30.000 lir za popravilo slivenske cerkve.

Za cerkveni pevski zbor v Mavhinjah: v spomin na pok. Marijo Legiša darujejo svojci 100.000 lir.

Za Sv. Goro: Marija Cupin 20.000 lir.

Za pomoč Sloveniji: zbrali na večeru »Solidarnost Sloveniji 91«, ki ga je organiziral zbor Rupa-Peč, 150.000; Željka Simčič 100.000 lir; Marica Čargo 100.000 lir; Bruna 100.000 lir; H.V. 200.000 lir; N.N. 2.000.000; Pjerina in Jože Lozej 60.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Lojska Gregorčič 100.000 lir.

obvestila

Udeleženci potovanja v Rusijo so se v četrtek zvečer (1. avg.) srečno vrnili in izrazili zadovoljstvo nad celotnim potovanjem. Daljše poročilo sledi po poletnem premoru.

Duhovne vaje za slovenske duhovnike bodo v Trstu — »Le Beatitudini« — 26., 27. in 28. avgusta. Začetek v ponedeljek, 26. avgusta, ob 9. uri. Vodil jih bo mariborski škof dr. Franc Kramberger. Prijave: »Le Beatitudini« - tel. 040/566244, in župnik Jože Kunčič 040/220332.

Slovenska gospodarsko prosvetna skupnost vabi na predstavitev njenega glasila »Klic Primorske«, ki bo danes, 8. avgusta, ob 10.30 v prostorih video dvorane gledališča Miela na trgu Duca degli Abruzzi 3 v Trstu.

SDGZ Gorica sporoča, da bodo uradi zaprti vsled dopustov od 12.8 do 16.8. t.l.

ZAHVALA

Globoko ganjeni za množično sočustvovanje ob odhodu naše drage mame

Marjete Kralj vd. Terčon

se srčno zahvaljujemo vsem, še posebno g. župniku, duhovnikom somaševalcem, zboru »Fantje izpod Grmade«, govornikoma in vsem, ki so jo na katerikoli način počastili.

Terčonovi

Slivno, 8. avgusta 1991

radio

Spored od 11. do 17. avgusta 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Fek.« Radijska igra, ki jo je po ljudskem motivu napisala Zora Saksida. 11.45 Vera in naš čas. (12.40) Slovenska lahka glasba. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Boris Kobal in Sergej Verč: »Satirični kabaret 1991.« Radijski poletni kabaret. 7. oddaja (ponovitev). 15.30 Made in Italy. 16.00 Jubilejni koncert moškega zbora »Fantje izpod Grmade« ob 25-letnici. 17.00 Boris Pahor: »V labirintu.« Roman.

Ponedeljek: 9.00 Otroški kotiček: »Glasbeni vrtiljak.« Pripravila Zlata Jurin (ponovitev). (9.30) Anne Wambrechtsamer: »Danes grofje celjski in nikdar več.« Roman. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Naši zbori: mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj vodi Aleksandra Pertot. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Franza Schuberta.

Torek: (9.30) Anne Wambrechtsamer: »Danes grofje celjski in nikdar več.« Roman. 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.00 »Namasté, Sagarmàta.« Zapiski Dušana Jelinčiča z odprave na Everest. 13.20 Glasba po željah. 17.10 Klasični album: teden Franza Schuberta. 18.00 Vladimir Jurc: SLOVENSKO PISMO. Stanko Vuk: »Ljubezenska pisma.« Izvaja Tone Gogala.

Sreda: 9.30 Anne Wambrechtsamer: »Danes grofje celjski in nikdar več«. Roman. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Zborovska glasba s koncertnega odra: Slovenski oktet v Kulturnem domu v Trstu; umetniški vodja Anton Nanut. 16.00 Dvojezičnost in identiteta. 17.10 Klasični album: teden Franza Schuberta. 18.00 Jugoslavija po letu '45.

Četrtek: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Črnske duhovne pesmi. 10.00 Mladinski oder: »Na strmi poti.« Radijska igra, ki jo je napisala Lučka Susič. Izvedba: Radijski oder. 10.40 Koncert v goriški stolnici. Zbor Consortium musicum iz Ljubljane vodi Mirko Cuderman. »Ave Maria« od renesanse do 20. stoletja. 16.00 Spomini Henrika Tume. 17.00 Klasični album: teden Franza Schuberta. 18.00 Četrtkova srečanja.

Petek: 9.30 Anne Wambrechtsamer: »Danes grofje celjski in nikdar več.« Roman. 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Z lanskega tekmovanja Naša pesem v Mariboru: vokalna skupina Ave iz Ljubljane; vodi Andraž Hauptman. 16.00 Slovenski Ikar. 17.10 Klasični album: teden Franza Schuberta. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.00 Otroški kotiček. Tone Pavček: »Juri Muri v Afriki«. 9.25 Anne Wambrechtsamer: »Danes grofje celjski in nikdar več.« Roman. 10.10 Koncert Glasbene matice v Kulturnem domu v Trstu. 12.00 Muzeji pri nas. 12.40 Z naših festivalov. 17.10 Klasični album: teden Franza Schuberta. 18.00 Boris Kobal in Sergej Verč: »Satirični kabaret 1991.« Radijski poletni kabaret. 8. oddaja.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvni goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Podurednštvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik

Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70%

Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo

Società Tipografica Cattolica srl

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina:	Italija	45.000
	inozemstvo	70.000
	zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA